

Τὰ νέα σύνορα τῆς Ἑλλάδος κατὰ τὴν ἐν Βερολίῳ ἀποφα-
σιν τῶν Μεγάλων Δυνάμεων καὶ ὁ ἀδελφικὸς τῶν
Ἑλλήνων ἀσπασμός.

Ἑλλησθε δεδουλωμένοι
Ἐσθε τὸν Ἑλευθερωμένον
Κ' ἐφρανόθητε μὴ γὰρ
Ἥπειρος καὶ Θίονα
ἐκπετραχῆσαν ἀνελεία
Γαλιχία καὶ Ζαγορά.

Ἄστρα, Πόρβελα καὶ Βυλὸς
Μελεθόρ κ' Ὀλύμπιος ὄλιος
Κ' ἄρα βρέξ' ὁ Καλαμάς
Πόλις, κόμας καὶ χωρὰ
Ἐλαθὸρ Ἑλευθερία
Κ' ἐρωθῆσαν μὲ ἡμᾶς.

Πάργα, Σοῦλι καὶ Περτινα
Δάσσα καὶ Καταίνα
Τρικαλά καὶ Σερωνός
Ὀλεα, Κισσός καὶ Πηδός
Θάρα καὶ Περτινός
Ἀσπασθῆς ἀδελφικῶς.

Ἄστε γῆρα Ἥπειροῦ
Θιόνου καὶ Ρομφιλιῶτα
Ἥρωις ἱστορικῶ
Μοραῖται καὶ Νησιῶται
Τῶν κρημνῶν διασώτα
Κ' ἐτα γλήμα γλυκί.

Ἄλβανοὶ καὶ Μακεδόνες
Ἄρ ἀπέρασον αἰῶρας
Ὅσοι εἴησιν σὴν ἀλαβία
Μη ξεγράτε, πῶς Ἑλλήνων
Τῶν ἡρώων ἑαὶ Ἐκείτων
ἔλθε γρήσια παιδιά.

Ἡ Ἑλλάς ἐμεγαλύνθη,
Ἐδικάσθη, ἐλαμπρύνθη,
Κ' ὡς ἀοιρὸς τῆς Διαγωγῆς,
Σύμβολορ Ἑλευθερίας,
Τοῦ δικαίου, τῆς Σοφίας
Θά γοῦτ', ἐπὶ τῆς Γῆς.

Ἡ Εὐρώπη τὸ πρῶτον
Πῶς φέλιχας τὴν Κρήτην
Κ' ἐτι μένει σὴν ἀλαβία,
Μὰ ὁ Θεὸς ἐὰν θέλῃ
Καὶ ὁ Γάλλος τῆς ἑξῆς
Θὰ τῆς δῶσιν Ἑλευθερία.

Ὅπως ἀπὸ τῆς Μητέρας
Ἐδῶσ' ἐπὶ θυγατέρας,
Ἑλευθερίας καὶ οὐραίας,
Στὴν Ἑλλάδα θὰ ἐρώσῃ
Καὶ λαὸς τῆς ποῦ εἰκόσ
τῆς Ἀνατολῆς ἀκτίος.

Ναὶ κ' ἡ Σάμος! Ναὶ καὶ ἡ Σμύρνη
Κρήτη, Ἄντικος, Μικελήνη,
Κέως, Κίος καὶ Ύαφι
Τὴν Συγὸν θ' ἀπειράθουν
Ζήτω ἡ ἑνωσις θὰ κράξουν
Με μεγάλην τῶν χειρῶν.

Ἀδελφοὶ ἀδικημένοι
Ὅσοι εἴη σκλαβομένοι
Μένει' ὑπὸ τῆς Τουρκίας
Ὡ! μὴ κλάιτε, μὴ θρηνηθεῖτε
Μετ' ἡμῶν ὁμοροῦτε
κ' εἰν' ἔγγις ἡ Ἑλευθερία.

Ἡ Ἑλλάς ἡ ἐλευθερία
δεν θὰ πύση τὴν ἀμῖρα
Νὰ κραυγαλῆ τὰ βοῦ
Τὰς ἀγκυλάς πῶς ἐκείρει
Νὰ θερμῆν τὰ ἰδῆν
Σκλαβομένα τῆς παιδιᾶ.

Ἐνέδροι τοῦ Βερολίου,
Παρισίων καὶ Λορδίνου
Δικαστήριον Ἑθνῶν
Ἐξῆς εἴθε Νεμεθέται
Καὶ Μεγάλοι Ἐνεργῆται
Τῶ Ἑλληνικῶν Ἀνδρῶν.

Τὸν Βοῦρα ἐνδοξα Κρήτη
καὶ ἡ ἴσως ἡ φιλεταῖη
Παμπηγαί χθὲς ἀπεφάνθη
Νὰ ἐκτεθῶν τὰ εὐνοῦρά μου
Νὰ κοπάσουν τὰ δεινὰ μου
καὶ πρῶτολλορ ἐγράφη.

Ἄρ ἀταρὰ μᾶς οὐνεφέλουν
Ὅπως δὲρ μᾶς ἀπελάτουν
Αἱ τετρακλιεῖς Δυνάμεις
Καὶ εἰ πόθος τῶν Ἑλλήνων
Ἐχθαί τῆται καὶ Ἐκείτων
Ἦλουσι ὡς ὁ Θεός.

Ἀθήναι, τῆ 4 ἰουλίου 1880.

Φραγκογιάννης Αἰ. Πρωτοκόλλου

MS

NO

Φ. Α. Π.